

- Fjerde underanbringende: ST har anført, at Retten begik en retlig fejl og/eller gav en åbenbart fejlagtig begrundelse eller ikke gav nogen begrundelse, da den fastslog, at en implicit nægtelse ikke nødvendigvis er mindre alvorlig end en faktisk nægtelse, og at en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde er obligatorisk.
- Femte underanbringende: ST har anført, at Retten begik en retlig fejl og/eller foretog en åbenbart urigtig vurdering, da den konkluderede, at dét, at ST er et tidligere statsligt monopol, gav et retsgrundlag for ikke at anvende Bronner-betingelserne i den konkrete sag.
- Andet anbringende — ST har anført, at Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at Kommissionen ikke tilsidesatte selskabets ret til forsvar ved ikke at oplyse det om sine metoder, principper og data vedrørende de langsigtede gennemsnitlige differensomkostninger, og ved ikke at give ST mulighed for at fremsætte sine bemærkninger forud for afgørelsen og inden for en tidsramme, der gav ST en meningsfuld mulighed for at udøve sin ret til forsvar.
- Tredje anbringende — ST har anført, at Rettens begrundelse for at forkaste selskabets »optimerende justeringer« var behæftet med retlige fejl derved, at denne begrundelse i den foreliggende sags særlige sammenhæng rummer en fejlagtig anvendelse af det retlige begreb en lige så effektiv operatør.

Appel iværksat den 22. februar 2019 af Unichem Laboratories Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 12. december 2018 i sag T-705/14, Unichem Laboratories mod Kommissionen

(Sag C-166/19 P)

(2019/C 148/31)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Unichem Laboratories Ltd (ved Barrister F. Carlin, Solicitor M. Healy, advocaat B. Hoorelbeke, Solicitor S. Mobley, Solicitor H. Sheraton og A. Robertson, QC)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed.
- Den omtvistede afgørelse annulleres i sin helhed for så vidt som den vedrører Unichem.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale Unichems omkostninger i forbindelse med nærværende sag og sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Unichem har gjort gældende, at Retten begik retlige fejl:

— For det første begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen havde kompetence til at rette en afgørelse i henhold til artikel 101, stk. 1, TEUF til Unichem, eftersom:

Retten anvendte det retlige kriterium for fastlæggelse af en samlet økonomisk enhed urigtigt, og

Retten fastslog urigtigt, at Unichem var direkte ansvarlig i sin egenskab af medunderskriver af forligsaftalen.

— For det andet begik Retten en fejl ved ikke at anvende kriteriet om objektiv nødvendighed fra BAT-dommen.

— For det tredje for det tilfælde, at forligsaftalen falder ind under artikel 101 TEUF, begik Retten en retlig fejl, da den forkastede Unichems fortolkning af forligsaftalen uden at forholde sig til virksomhedens argumenter.

— For det fjerde tilsidesatte Retten artikel 36 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol vedrørende begrundelsespligten, da den forkastede Unichems fortolkning af forligsaftalen uden at forholde sig til virksomhedens retlige argumenter.

— For det femte begik Retten en retlig fejl ved at fastslå, at Niche og Unichem var potentielle konkurrenter til Servier.

— For det sjette tilsidesatte Retten det grundlæggende princip om ligebehandling ved at behandle Unichem og Niche forskelligt i forhold til generiske produkter i samme situation og urigtigt at betegne Niches forligsaftale som en overtrædelse af artikel 101, stk. 1, TEUF i kraft af dens »formål«.

— For det syvende begik Retten en retlig fejl ved ikke at anerkende, at forligsaftalen opfyldte undtagelseskriteriet i henhold til artikel 101, stk. 3, TEUF.

— For det ottende begik Retten en retlig fejl ved at foretage en urigtig anvendelse af det retlige kriterium for fastlæggelse af tilsidesættelsen af Unichems og Niches ret til forsvar og/eller princippet om god forvaltning.

Appel iværksat den 25. februar 2019 af Scandlines Danmark ApS og Scandlines Deutschland GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 13. december 2018 i sag T-890/16, Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen

(Sag C-173/19 P)

(2019/C 148/32)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Scandlines Danmark ApS og Scandlines Deutschland GmbH (ved advokat L. Sandberg-Mørch)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Kongeriget Danmark